Хуманитарна организација

СРБИ ЗА СРБЕ

Месечни извештај

бр. 12

Децембар, 2008

Драги Донатори,

Поштовани чланови,

Драги Пријатељи,

Са великим задовољством успешно спроведеним и завршеним акцијама наше организације Вам се обраћамо у последњем месечном извештају за 2008. годину. У току предходних 30 дана у месецу новембру испунили смо све зацртане циљеве и са нестрпљењем улазимо у децембар.

Хуманитарна организација Срби за Србе прославила је три године рада и деловања. У време пред почетак Божићног поста искористили смо тренутак како би се на кракто осврнули на наш пређашњи допринос у српској заједници, пре свега деци и њиховим породицама широм територије Балкана. Поносни смо на своја скромна дела, и задовољни настављамо свој хуманитарни ангажман.

Акције наше организације у новембру предвиделе су помоћ петочланој породици Тошић из села Држина код Пирота у висини од 30.000 дин. како би родитељима осмогодишњег Срби обезбедили помоћ при набавци лекова за лечење акутне лимфобластичне леукемије.

Породицама из Рашке области Коматина и Видојевић са укупно 11 деце смо такође наменили једнократне донације од по 30.000 дин. како би помогли при набавци хране за бебе, пелена, дечије одеће и обуће, као и основних хигијенских потребштина.

У Републици Српској, представница наше организације госпођа Кусмук, ангажовала се око пресељења четворочлане породице Ђодо на Палама из нехигијенске општинске бараке у нови топли дом.

У сарадњи са Министарством за избјегла и расељена лица Републике Српске, породица Ђодо је доспела на листу стипендијске помоћи Министарства за децу, а такође и трајно стамбено решење.

Крајем новембра, наша организација је по трећи пут узела учешће на конкурсу Министарства за дијаспору Републике Србије са програмом који има за намену да кроз савремени приступ Дијаспори омогући инвестирање и развој социјално угрожених породица у матици и њеном окружењу.

План активности организације у последњем месецу 2008. године обухватиће породице у Рашкој области Костовић и Шарац. Породици Костовић смо наменили одећу, обућу као и компјутер - поклон пријатеља наше организације. Породици Шарац ћемо помоћи у набавци половног мултикултиватора како би им процес обраде земље макар у малој мери био олакшан. Такође, донаторима и члановима наше организације биће достављен и годишњи извештај у електронској форми.

Почетком 2009. године планирамо поновну посету Косову и Метохији у склопу највеће до сада планиране "Божићне акције" која има за намеру да прикупљеним донацијама обрадује поклонима малишане на Космету, а да у исто време обезбеди њихове породице са неопходним егзистенцијалним материјалом. Такође, у плану је отварање званичног Pay Pal рачуна у Аустрији како би поједноставили процес прикупљања донација и окупили још већу подршку и поверење у српским заједницама широм света.

С поштовањем,
Скупштина организације

Срби за Србе

Навршавају се тачно три године од када је група младих људи, одвојена даљином али не и срцем од мајке матице, започела рад **Хуманитране организације Срби за Србе**. Случајно или намерно, у време када је почињао Божићни пост. Три године нису дуг период у људском битисању, али су сасвим довољне да се од заборава отргну и међу Србе врате заборављене речи: племенитост, широкогрудост, дарежљивост, милосрђе, великодушност, човекољубље, братољубље, добротвор ... На тим речима смо окупљали Србе широм света, дубоко свесни Андрићеве изреке "да нам живот враћа само оно што дајемо другима, и мудрости наших светих отаца који су племенитост сматрали врховном људском врлином." Ми смо поменуте хришћанске врлине својим личним примером и конкретним делом поново вратили у јавни живот, градећи нашу организацију на темељима поштења и транспарентности.

Зар у животу није најважнија љубав, и пре свега, љубав према сиромашним, страдајућим, и унесрећеним. Ништа није угодно Богу као милосрђе, јер је та особина својствена Њему. Несебично давати од себе другима, трудити се без личне користи – подстицати људе око себе да развијају добро у њима – то је племенитост. Највиши облик племенитости је жртвовање себе за добробит другог, и то пре него тај други пружи руку за помоћ. Племенитост кроз жртву постаје светост.

За ове три године смо пронашли и евидентирали преко 200 породица са петоро и више деце, нашим донацијама помогли смо директно 40 породица са преко 350 деце, народне кухиње на Косову и Метохији, старе, болесне, инвалиде. Велики број породица остављен је на милост и немилост суморној садашњици и људској небризи.

Истовремено смо се трудили да текстовима на нашем сајту подигнемо свест и активирамо аларме у друштву због тешког социјалног стања у коме живе српске вишечлане породице широм Балкана. Ширили смо свест о проблему беле куге, указивали са каквим се животним проблемима свакодневно сусрећу од свих напуштене мајке хероине, износили став да те породице морају бити адекватно награђене од стране државе, а не кажњаване. Наш крајњи циљ јесте да им помогнемо да дођу у ситуацију да се самостално изборе за своју децу и њихову будућност, пошто социјална давања и новчана помоћ дају само краткорочне резултате.

У Србији данас преко 120 хиљада деце живи гладно или у тешкој неимаштини, а 60 хиљада деце у гету са бодљикавом жицом кога су прогласили "државом", и то у духовном и световном срцу Србије. У тренутку кад нам у сусрет стиже тешка економска криза која ће угрозити управо најсиромашнији слој становништва, не штедиме се. Проверимо себе колико смо дорасли немањичкој и котроманићкој круни, слави и традицији. Помозимо ту невину децу у матици и српским земљама окружења која су на ивици опстанка. Не само због њих, већ због свог националног достојанства и порекла. Једино нам њих не могу отети ни империјализам, ни глобализам, ни хегемонизам, нити било која мрачна "светска" сила.

Имали смо у ове три године низ препреке, проблема, али нисмо поклекли, одустали, нити се предали. Наша највећа награда биће искрен дечији осмех, потврда да сав труд, време, енергију и новац које смо уложили није узалудно потрошен.

Акције у новембру

Хуманитарна организација Срби за Србе у току месеца новембра помогла је породице Тошић, Коматина, Видојевић и Ђодо.

Петочланој породици Тошић смо послали једнократну помоћ у висини од 30.000 дин. за набавку лекова осмогодишњем Срби који болује од акутне лимфобластне леукемије.

Породици Коматина из села Радаљица, у подножју планине Голије, послали смо једнократну донацију у висини од 30.000 дин. за набавку хране за децу, брашна, одећа, обућа, и хигијенског прибора. Коматине желе да остану на селу у Рашкој области али им је потребна помоћ за озбиљније бављење сточарством.

Породица Коматина, село Радаљица

Најмлађи Тошићи са Србом

Породици Видојевић из села Видово код Новог пазара послали смо једнократну помоћ од 30.000 дин. за набавку пелена, хране за најмлађег Данила као и за читаву породицу. Отац Драгиша издржава своју породицу од пољопривреде, продајом дрва на пијаци и није запослен. Потребна им је помоћ око довршетка изградње породичне куће.

Породица Видојевић, село Видово

СЗС удомили Ђодо

Припремила: **Добрина Кусмук**

Породица Ђодо је прије рата живјела од земљорадње и стоке, у селу тридесетак километара удаљеном од Пала. Нормална породица са троје дјеце (дјевочица и млађа браћа близанци). Са њима је била непокретна бака. Прије четири године отац се објесио. Мала Милица (13 год.) га прва нађе. Тада почињу њени проблеми. Од шока одузме јој се доњи дио тијела и док није неколико психијатријских терапија прошла није ни проходала. И данас је још увијек лабилна тако да се мајка редовно јавља доктору који ради са Милицом.

Милица и Марко Ђодо

Остали су међутим живјети на селу док Милица није кренула у шести разред, а којег у сусједном селу нема (школа до петог само). Мајка Ранка (1965) је покушала живјети као да је муж још увијек жив али је из дана у дан губила по једну битку. У селу које је претежно насељено старцима није имала помоћи. Тако је распродала стоку и дошла на Пале што због школе, што због своје а и мужевљеве сестре које већ била ту (да је ближе неком свом). Бака је смјештена код мужевљеве сестре.

Ранка је плаћала кирију за једну малу викендицу на периферији Пала и школовала дјецу. Дио пара које је добила за стоку је чувала да мужу дигне споменик, али је мало по мало све потрошила. Мужевљева пензија није била довољна за Милицино лијечење, за школовање дјеце, храну и остале потребе. Дошао је дан када је морала изаћи из те викендице. На село нема куд, због школе, због Милициног стања ... због свог у међувремену нарушеног здравља.

Испред бараке у којој су живели

Да би склонила дјецу, уђе у неку општинску бараку која бијаше неусловна за живот. Ту сам је једно поподне нашла када сам испред Организације Срби за Србе дошла да видим како се може тој дјеци помоћи. Пошто је Ранка јако разумна особа њој је било јасно да им ниједна помоћ ништа не значи док су год ту у тим руинама, „дјеца к'о дјеца, чврсто заспу па не осјете, али ја по читаву ноћ тјерам мишеве који по њима ходају...“, „ Хвала тим дивним људима што су спремни помоћи, али бих ја све некако лако пребродила само да ми је дјецу склонити“.

Ранка и Милош Ђодо

Брзо је мој првобити наум да се то некако осбособи/скрпи пао у воду и већ је било евидентно да је питање дана када ће дио зида на њих пасти, ако се прије тога нечим не заразе. У име наше Организације сам се обратила канцеларији Министарства за избјегла и расељена лица, у Источном Сарајеву, господину Драгиши Тушевљаку са којим је Ранка већ имала контаката, јер спада у ту групу становништва. Господина Тушевљака је изненадио податак о постојању овакве Организације и занимао се за наше контакте јер како он каже "можда бисмо могли скупа радити на неколико породица које су у тешким условима".

Унутрашњост бараке

У сваком случају Министарство преузима на себе плаћање стана до 200 КМ (100 еура) за Ранку и њену дјецу и самим тим су доспјели на списак за трајније ријешење када Министарство дође до првих слободних просторија. Знајући да су пензионери ослобођени тог пореза, кренем у Центар за социјални рад , имајући у виду да они на својим списковима имају пензионера са малим примањима који имају властиту кућу. Пошто сам у неколико наврата испред СзС-а од њих тражила неке податке они су ми радо помогли јер знају да смо озбиљни у нашој намјери да помогнемо.

Послије свега, неизмјерно ми је задовољство вам јавити да сам преселила Ранку, Милицу, Милоша и Марка код једног љубазног деде који им изнајмљује кухињу и собу са купатилом. "Срби за Србе" су сносили трошкове камиона са којима се селило и нешто мало хране дјеци која ништа нису јела из многих разлога: висок датум тек данас била пензија, није се имало времена, а највише од узбуђења.

У име наше Организације сам добила обећање од носиоца СНСД листе за Пале, Зорана Глуховића, за камион дрва. Покрет за Пале ми је такође обећао новчану помоћ за њих а и дјеца су у школи нешто скупила па ће им педагог Данка Работа данас однијети. Такође, школски другари и другарице Милице су се организовали да лично помогну у истовару дрва. Фирма Југовић д.о.о. је опремила подове нове куће са итисонима и свом пратећом опремом на молбу наше организације. Посланик у Скупштини РС, Сњежана Јокић ми је такође обећала да ће са своје стране попричати у Бања Луци са неким министрима који могу ријешити овакве проблеме, не само за породицу Ђодо него и за многе друге.

У току неколико наредних дана допремићемо им фрижидер, нов намештај и још по нешто.

Финансијски извештај

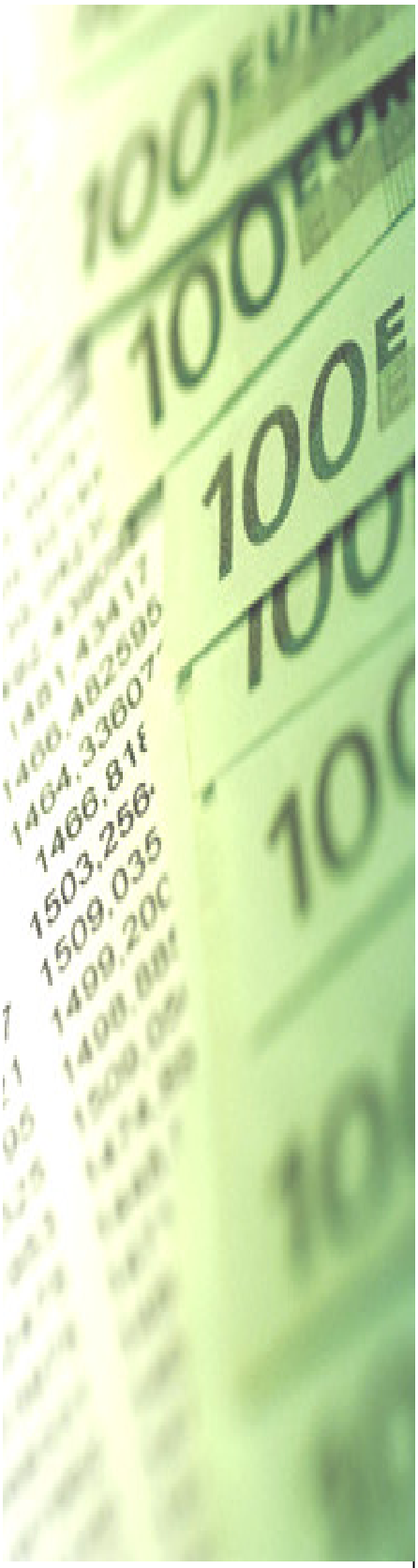

Укупно стање на рачуну 31. 10. 2008

Девизни: 939 €
Динарски: 12.047 дин.
Укупно донатора: 34

Приходи у периоду 1.11 – 30.11. 2008

Девизни: 813 €
Динарски: 42,832 дин.
Укупно донатора: 37

Трошкови у периоду 1.11 – 30.11. 2008

Девизни: 740 €
Динарски: 37.155 дин.

Завршно стање за дан 30.11.2008

Девизни: 771 €
Динарски: 39,533 дин.

Статистички подаци

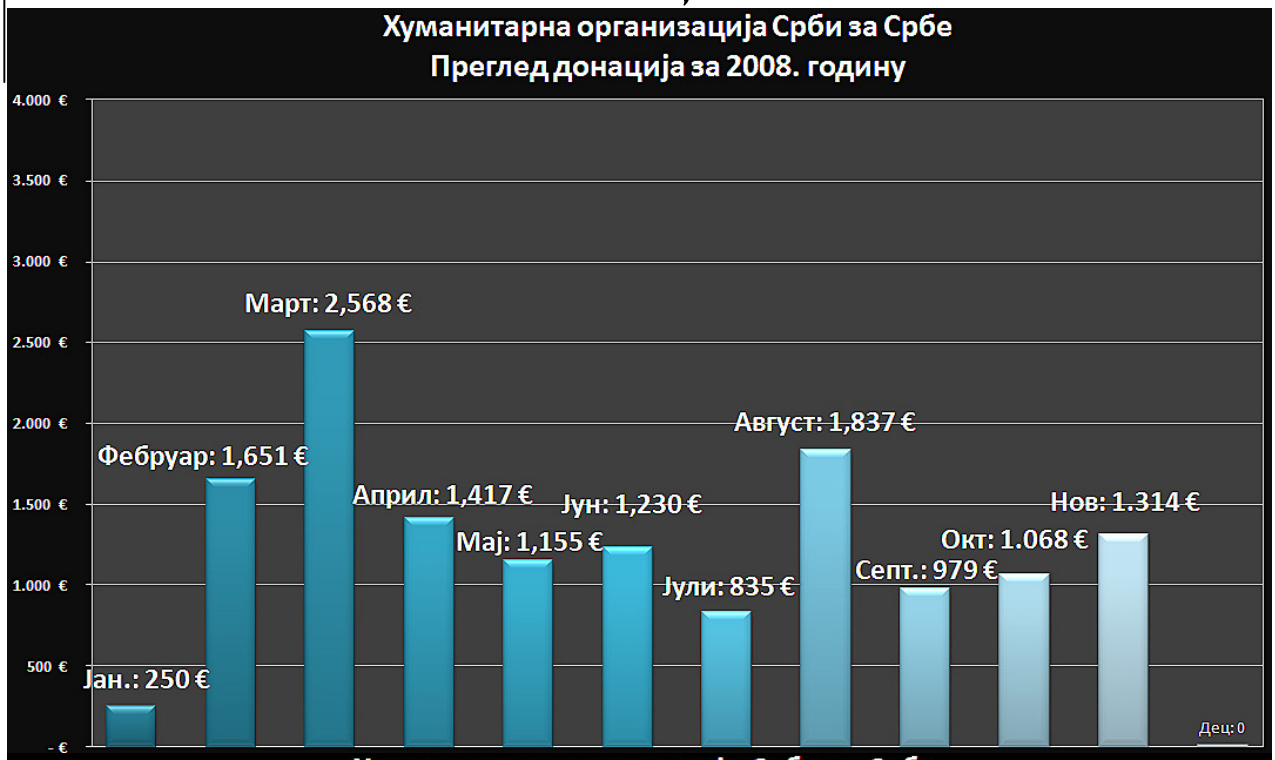

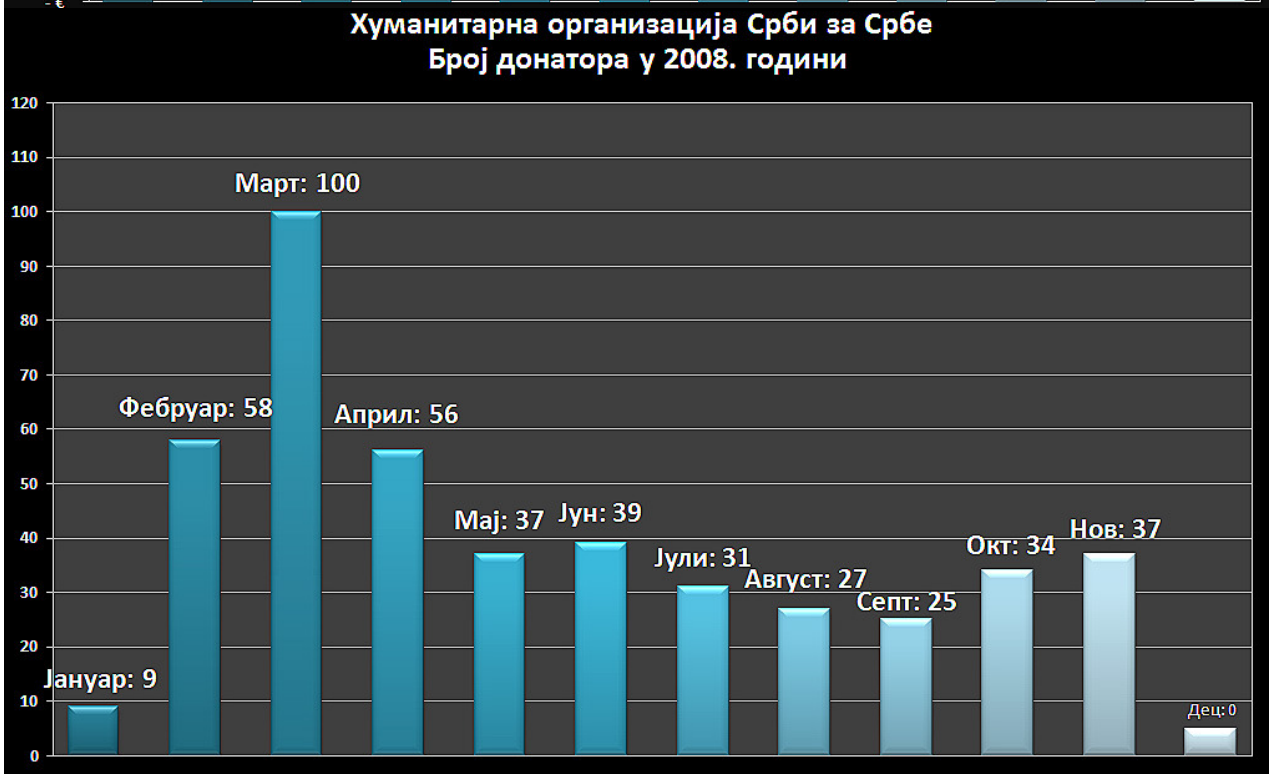

Хуманитарна организација

СРБИ ЗА СРБЕ

http://www.srbizasrbe.org

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!